

TRACTATUS
MATTHAEI BRVNI
ARIMINEN.

IVRISCON. CLARISS.

DE CESSIONE BONORUM
in. LXVII. quaestiones di-
uisus, nunc primum in
lucem editus.

1627.

Cum Privilegio Summi Pontifici. &
Sereniss. Dominij Vcneti.

VENETIIS.
M D LXI

X X C V I

INDEX RERVM, VERBORVM,
& sententiarum in tractatum de cessione
bonorum Matthæi Bruni Iurisconsul-
ti Ariminensis, Alphabetico
ordine diligenti studio
compilatus.

ACTIO quæ datur curatorî bonis
cedentis non est priuilegiata, se-
cus in tutoribus, & alyis curato-
ribus. xvij. q. principali nume-
ro. xv. fol. 141

Adhærens semper adhærerere debet in eo statu in
quo inuenit id cui adhæret. xj. q. quartæ. q. prin-
cipalis num. xxv. fol. 63

Ad validitatem cessionis bonorum quæ requiran-
tur. ij. q. principali. nu. j. fol. 7

Adultus quis dicatur. ij. q. quartæ. q. principalis
num. ij. fol. 31.

Aduocatus militare dicitur. ij. q. principali. num.
xij. fol. 19. & decima. q. quartæ. q. principalis
num. xv. fol. 52

Aduocati officium est laudabile, & est dignitas et
honor. ea. q. x. num. xiiij. fol. 52

Aduocatus exercens officium procuratoris vide-
tur infamis, nisi esset Procurator Principis,
quia tunc est dignitas, & officium nobile. ea. q.
num. xv. fol. 53

Alimenta præstari debent per creditores debitori

REVERENDISSIMO D. D.

Jacobo Lomelino Iannensi. I. V. Doct. Episcopo Gardien. Vtriusque signaturæ sanctiss. D. N. Papæ Referendario, patrono observandiss. Matthæus Brunus Iuricons. Aviminen. S. P. D.

NOMNIBVS quippe rebus Præsul amplissime haudquæque vacuum, aut ocio- sum licet naturæ opus admirari, quemadmodum cuncta ita sagaci ratione disposuit, ut quæcunque vita ui-

vunt, perinde uiuant, non ac si sibi tantum laboris impensas agere, uerum etiam ac si ceteris quoque conferre, ac uitam alijs præstare debeant, quamobrem, ipsas arbores non solum cortice frondibus, ac floribus sibi munitas & decoratas esse uoluit, uerum etiam peculiari astrinxit lege, ut harum una quæque proprios statutis temporibus gigneret, profervetque fructus, quibus partim uo-

Mat. Bru.

A

De cessione bonorum.

Iuriscons. Ariminen. hæc præfens cessionis bonorum materia, in qua si quid boni reperitur, altissimo ac omnipotenti Deo laus, honor, & gloria attribuatur. Si vero aliquid quod legentis aures offendat, culpæ meæ ascribatur iuxta illud Augustini in. xv. c. soliloquiorum. dicentis, si quid boni est parvi vel magni, donum tuum est, & nostrum non, nisi malum, est.

F I N I S.

V E N E T I I S,

Apud Aurelium Pintium.

